

Vaja 49: Prehodni pojavi v električnih krogih

Matevž Demšar

1. marec 2024

Uvod. Pri vaji opazujemo tri pojave v električnih krogih, in sicer polnjenje kondenzatorja, praznjenje kondenzatorja in električni nihajni krog.

Praznjenje kondenzatorja. Napetost na kondenzatorju med praznjenjem opišemo s formulo $U(t) = U_0 e^{t/RC}$ ali $U(t) = U_0 e^{t/\tau}$, v kateri U_0 predstavlja začetno napetost, R zunanji upor, C pa kapaciteto kondenzatorja. Produkt RC ali relaksijski čas označimo tudi s τ .

Izmeriti želimo relaksijski čas τ . Meritev opravimo tako, da z osciloskopom merimo napetost na generatorju na nekem časovnem intervalu, pri čemer dobimo graf na Sliki 1. Z grafa izberemo nekaj vrednosti U in narišemo graf $\ln(U/U_0)$ - za U_0 vzamemo 12,0 V. Točkam na dobljenem grafu (Slika 2) priredimo premico in določimo njen koeficient. Ta koeficient je $-1/\tau$.

Izračuni. S Pythonovo knjižnico *scipy.optimize* dobimo naslednje vrednosti:

$$-1/\tau = 115,2 \text{ s}^{-1}$$

$$\frac{\Delta\tau}{\tau} = \pm 1,31$$

$$\tau = 8,7 \text{ ms} \pm 11,4 \text{ ms}$$

$$R = 4,7 \text{ k}\Omega$$

$$C = 0,22 \text{ }\mu\text{F}$$

$$RC = 1,0 \text{ ms}$$

Kot vidimo, se izmerjena in izračunana vrednost bistveno razlikujeta, kljub temu pa je merska napaka tako velika, da je odstopanje v okviru napake. Dodatna odstopanja od pričakovane vrednosti bi lahko bile posledica upornosti žic., ki je nismo izmerili, a pričakujemo, da ta ni bila prevelika. Upor na voltmetru na meritev ne bi smel bistveno vplivati.

Polnjenje kondenzatorja. Napetost na kondenzatorju med polnjenjem opišemo s formulo $U(t) = U_0 (1 - e^{t/RC})$ ali $U(t) = U_0 e^{t/\tau}$, Ponovno merimo relaksijski čas τ . Z osciloskopom merimo napetost na generatorju na nekem časovnem intervalu, da dobimo graf, kakršnega prikazuje Slika 3, izberemo nekaj vrednosti U in narišemo graf $\ln(1 - U/U_0)$ (Slika 4). Točkam na grafu priredimo premico in določimo njen koeficient, ki je enak $-1/\tau$.

Izračuni. S Pythonovo knjižnico *scipy.optimize* dobimo naslednje vrednosti:

$$1/\tau = 3,6 \text{ s}$$

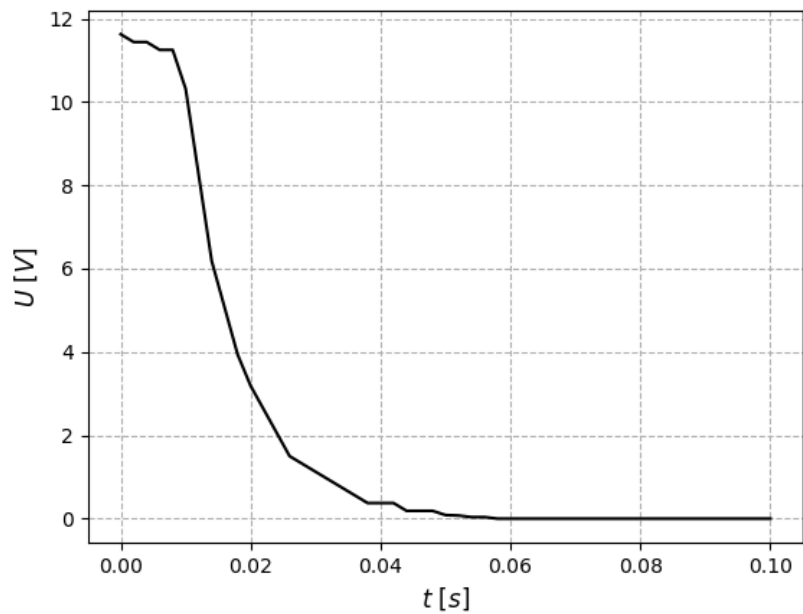
$$\frac{\Delta\tau}{\tau} = \pm 0,13$$

$$\tau = 0,28 \text{ s} \pm 0,04 \text{ s}$$

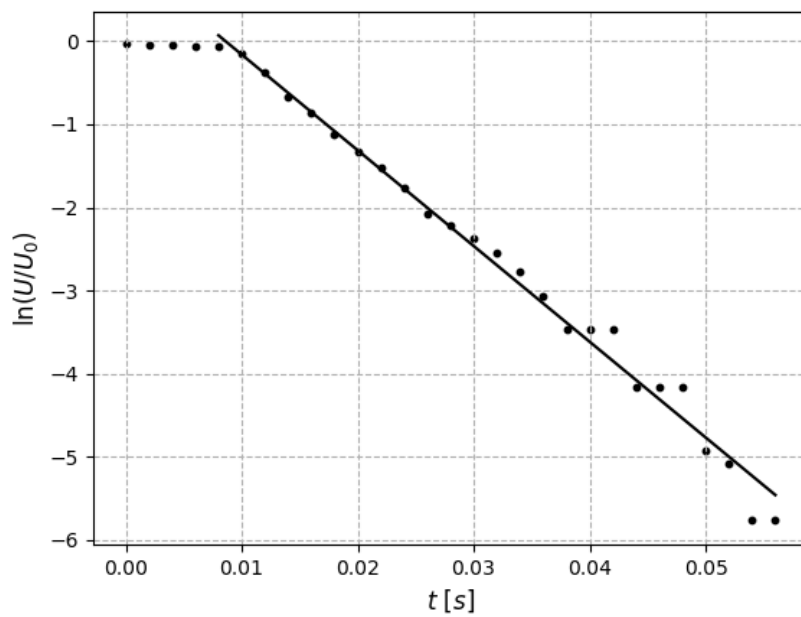
$$R = 2,7 \text{ M}\Omega$$

$$C = 0,22 \text{ }\mu\text{F}$$

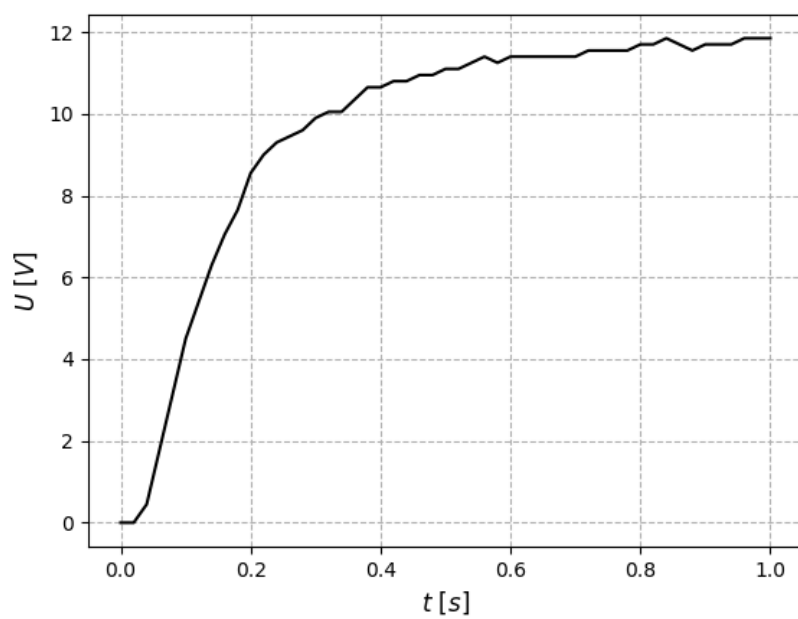
$$RC = 0,59 \text{ s}$$

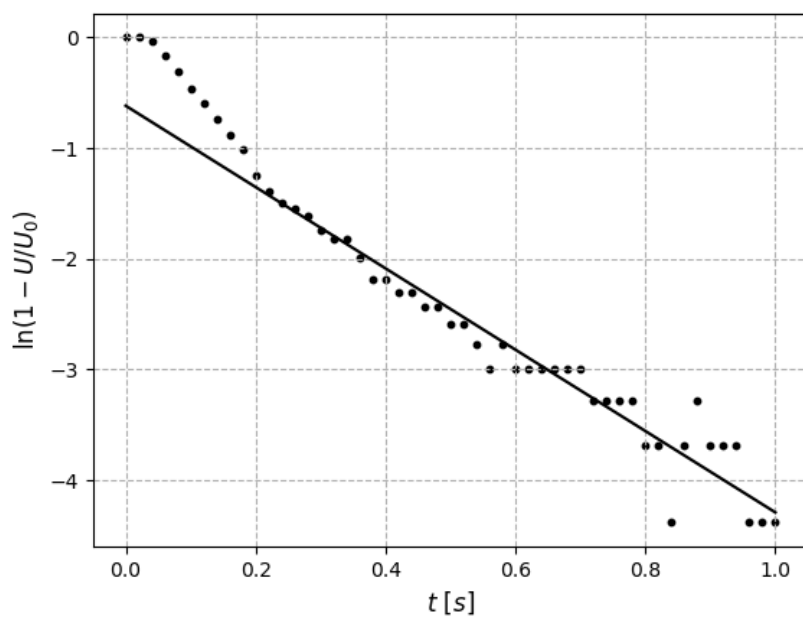
Slika 1: Napetost na kondenzatorju v odvisnosti od časa. Priložen je točnejši graf, s tem pa si lahko pomagamo pri nadaljnjem računanju.

Slika 2: Logaritem razmerja med napetostjo na kondenzatorju in generatorju pri praznjenju . Koeficient premice, ki jo priredimo točkam, je $-1/\tau$

Slika 3: Napetost na kondenzatorju v odvisnosti od časa pri polnjenju kondenzatorja.

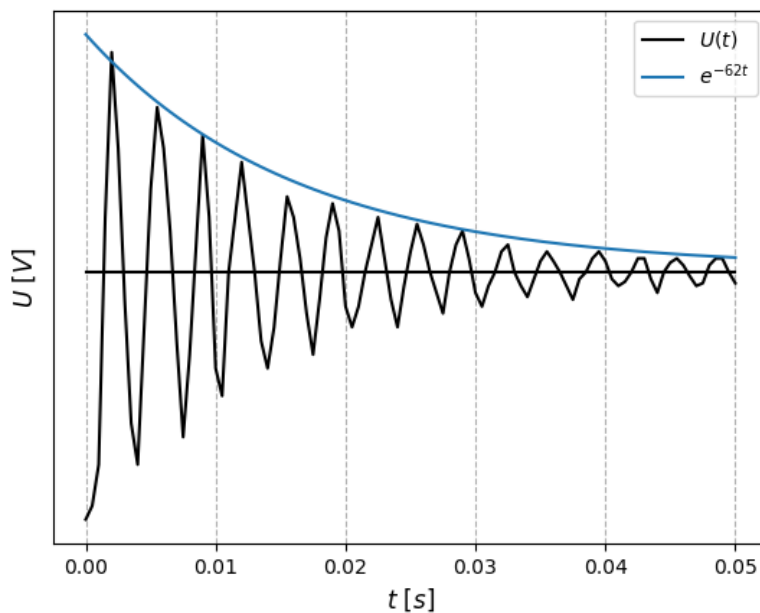
Slika 4: Logaritem razmerja med napetostjo na polnečem se kondenzatorju in začetno napetostjo v odvisnosti od časa. Iz koeficienta premice dobimo relaksijski čas τ

Pri praznjenju kondenzatorja se ponovno pojavi veliko odstopanje od izračunane vrednosti. Tokrat pričakujemo večji vpliv upora voltmetra na izmerjeno vrednost.

Ocena upora voltmetra. Upora na voltmetru R_v sicer ne poznamo, lahko pa ga ocenimo na podlagi odstopanja izmerjene vrednosti τ od izračunane vrednosti RC .

$$\begin{aligned}\tau &= R'C \\ R' &= \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{R_v} \right)^{-1} \\ \frac{C}{\tau} &= \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{R_v} \right) \\ \frac{1}{R_v} &= \frac{C}{\tau} - \frac{1}{R} \\ R_v &= \frac{R\tau}{RC - \tau} \\ R_v &= 1,8 \text{ M}\Omega\end{aligned}$$

Električni nihajni krog. V električnem nihajnem krogu nastopata kondenzator in tuljava. Kondenzator skozi tuljavo požene tok, zato se v tuljavi inducira magnetno polje. Ko se kondenzator izprazni, tok še vedno teče, saj ga poganja magnetno polje. Tako električni naboj steče z ene plošče kondenzatorja na drugo. Izmeriti želimo frekvenco ω in koeficient dušenja β . Meritev opravimo z osciloskopom, maksimalnim amplitudam napetosti želimo prirediti krivuljo oblike $y = U_0 e^{-\beta x} + c$.

Slika 5: Amplitudam napetosti približno ustreza krivulja $y = U_0 e^{-62t}$. Sledi, da je koeficient dušenja $\beta \approx 62$. Priložen je natančnejši graf.

Izračuni. Iz grafa odčitamo $w = 1,9 \times 10^3 \text{ s}^{-1}$. Izračunamo lastno frekvenco nedušenega kroga $w_0 = \sqrt{w^2 + \beta^2}$ in jo primerjamo s teoretično vrednostjo $w_0 = \sqrt{1/LC}$. Predvidimo lahko tudi $\beta = R/2L$

$$L = 1,23 \text{ H}$$

$$C = 0,22 \text{ }\mu\text{F}$$

$$R = 138 \text{ }\Omega$$

$$\sqrt{w^2 + \beta^2} = 1,9 \times 10^3 \text{ s}^{-1}$$

$$\sqrt{1/LC} = 1,9 \times 10^3 \text{ s}^{-1}$$

$$\beta = 56,2$$

Izračunana in izmerjena vrednost ω se med seboj razlikujeta za manj kot 5%. Ocenjena vrednost koeficienta dušenja od izračunane odstopa za 10%.

Zaključek. Natančno merjenje je oteževalo dejstvo, da je bilo treba podatke prebrati iz grafa, dotični grafi pa zapovrh tudi niso imeli posebej visoke resolucije. V prihodnosti upam na vaje, pri katerih bo takega merjenja čim manj.